روز ملی سینما

آموزش اولویت امروز سینمای ایران

سیروس ابراهیم‌زاده

● جوانان امروز برخلاف جوانان نسل‌های گذشته حرفی برای گفتن دارند و می‌توانند خیلی راحت در برابر نسل‌های گذشته و مسن‌تر از خود ابراز وجود کنند. اگر امروز برای مثال، موبایلی خراب شود، کوچک‌ترین و جوان‌ترین عضو خانواده از ساخت و تعمیرش خبردار است و می‌تواند آن را دوباره تعمیر و احیا کند؛ به‌همین‌دلیل نیز نسل جوان برخلاف گذشته که فقط مسن‌ترها به دلیل داشتن تجربه و علم و دانش می‌توانستند ابراز وجود کنند و نسل جوان نمی‌توانست کارآیی چندانی در برابر آنها داشته باشد، امروز این اطلاعات را می‌تواند با یک کلیک از اینترنت در دسترس داشته باشد. دیگر استاد امروز نمی‌تواند مانند گذشته اطلاعاتش را در اختیار شاگردانش قرار دهد؛ چون این اطلاعات خیلی راحت، همگانی و در دسترس است و همین موضع‌گیری است که جایگاه سنتی استاد و شاگرد را بر هم ریخته است و باید طور دیگری این نوع مواجهه را تعریف کرد. بنابراین این آگاهی و مهارتی که در اختیار نسل امروز است، می‌توانند آنها را در برابر نسل پیشین مدعی نگه دارد و دراین‌باره می‌توانند خود را به رخ بکشند و بسیار قدرتمند می‌توانند در ارتباط با نسل‌های دیگر بر حضور مؤثرشان اصرار ورزند.

امروز اگر جوانان به تئاتر و کمتر از آن به سینما هجوم می‌آورند، به‌این‌دلیل است که خیلی راحت‌تر می‌توانند خود را دراین‌باره عرضه کنند و برای مثال کسی که هنوز ایسن را متوجه نشده است، خیلی راحت می‌تواند دشمن مردم یا هدا گابلر را به صحنه بیاورد؛ درحالی‌که هنوز علم و دانش این کار را ندارد. در سینما هم، امکانات تکنولوژیک و دردسترس‌بودنش همه را مدعی سینماگربودن کرده است. بنا بر چنین روالی، اولویت ما در سینمای امروز ایران، به دلیل گسست و فاصله بین نسل‌های قدیم و جدید و از سوی دیگر فراگیرشدن و سهولت امکانات تکنولوژیک که خیلی راحت اطلاعات را در اختیارمان می‌گذارد، مسئله آموزش است. ما امروز مثل گذشته رابطه استاد و شاگردی را نمی‌توانیم رعایت کنیم؛ بلکه باید به آنها گوشزد کنیم که این‌گونه می‌شود و در وضعیت خلاق می‌شود چیزی را کشف کرد. این به شرایط روز برمی‌گردد و به کسی نباید بر بخورد. البته جوانان چون تجربه ندارند، شاید در یک کار عالی هم باشند؛ اما به‌تدریج از آن وضعیت فروکش خواهند کرد و باید آنها را قدردان آموزش کرد که بتوانند بنا بر تجربیات درست خود را آماده ارائه آثار درخورتأمل کنند؛ وگرنه در درازمدت حرفی برای گفتن ندارند.

در نظام هنری امروز باید هنرمند حرفی نو برای گفتن داشته باشد و این حرف نو را از جایی نباید گرفته باشد؛ درحالی‌که در آثار گذشته می‌دیدیم که هر هنرمندی رفرنس‌ها و ارجاعاتی دارد و از دیگران نکاتی را برای فیلم خودش گرفته است و این نه‌تنها اشکال نبود که حسن هم محسوب می‌شد؛ اما امروز هنرمند باید خیلی خلاق و نو باشد و حتی فراتر از این نکته باید اثرش را طوری بسازد که کمتر کسی بتواند از روی دست او کار کند؛ یعنی از آن سو دامنه خلاقیت در مدار شخصی می‌گردد و کمتر کسی می‌تواند چنان بنویسد و کار کند و تنها یک هنرمند خلاق از پس این کار برمی‌آید.

پیشنهاد روز

گروه «ارف» با همراهی آلترناتیو به صحنه می‌رود

● **شرق:** کنسرت بزرگ گروه ارف با همراهی گروه حرکت آلترناتیو برای اجرای «تک‌نوازی ممنوع» به صحنه تالار وحدت می‌روند. گروه بزرگ ارف به آهنگ‌سازی و رهبری مسعود نظر همراه با گروه حرکت آلترناتیو به سرپرستی و طراحی حرکت پردیس خسروی نمایش-ارکسترالی را با بیش از ۱۲۰ نفر بر صحنه تالار وحدت خواهند برد. «تک‌نوازی ممنوع» عنوان اثری مشترک از دو گروه مطرح هنری کشور است که نیما خسروی به‌عنوان کارگردان و نویسنده آن را برنامه‌ریزی کرده است. روایت این اثر را آرزو روشناس برعهده دارد و پگاه نیایی‌پور به‌عنوان دستیار طراح حرکت همراه گروه است و در داستان به همراهی و همدلی همه اعضای یک جامعه برای درخشش و قدرت در حضور اشاره می‌شود. این اجراها در روزهای ۲۱ و ۲۲ شهریور ساعت ۱۵ بر صحنه تالار وحدت به نمایش در خواهد آمد.

شرق: امروز، به حساب عدد و تقویم «روز ملی سینما»ست. سال ۱۳۷۹ در چهارمین جشن بزرگ سینمای ایران و هم‌زمان با بزرگداشت صدمین سال ورود سینما به ایران بود که ۲۱ شهریور به‌عنوان «روز ملی سینما» شناخته شد. از آن پس هر سال سینماگران روز ملی سینما را بهانه‌ای می‌کردند تا از برگزیدگانشان تقدیر کنند و بزرگداشت پیش‌کسوت‌ها را جشن بگیرند و درعین‌حال از دغدغه‌هایشان بگویند. در سال ۹۱ نام روز سینما از تقویم رسمی کشور حذف شد. در آن مقطع شنیده می‌شد با توجه به اختلاف‌هایی که بین خانه سینما و سازمان سینمایی وجود داشت که نهایتا منجر به تعطیلی موقت خانه سینما شد، این روز از بخش اصلی تقویم حذف و به بخش ضمایم منتقل شد! حذف نام روز سینما از تقویم‌های رسمی تا سال ۹۳ ادامه داشت تا اینکه علی جنتی، وزیر ارشاد دولت یازدهم، با سکانداری حسن روحانی، در اولین مراسم جشن ملی سینما که بعد از بازگشایی خانه سینما در دولت روحانی برگزار شده بود، از بازگشت مجدد روز سینما به تقویم خبر داد که باعث خرسندی اهالی سینما شد. هم‌زمان با این روز پرسش ساده ولی مهمی را از سینماگران پرسیدیم: «اولویت امروز سینمای ایران چیست؟» در ادامه، پاسخ اهالی سینما را به این پرسش «شرق» می‌خوانید.

پاسخ ۲۰ سینماگر به پرسش «شرق»

اولویت امروز سینمای ایران چیست

● **علی نصیریان، بازیگر:** قصه و کارگردان از اولویت‌های امروز سینمای ماست.

● **ناصر ملک‌مطیعی، بازیگر:** به نظر من قصه‌هایی که به تصویر کشیده می‌شوند باید برای مردم قصه‌های آشنایی باشند. سینمای ما نیاز به قهرمان دارد. از گذشته نیز همیشه قهرمان در داستان و کتب ما وجود داشته و معتقدم باید به سنت‌ها و فرهنگ عمومی ایرانی در فیلم‌ها بیشتر توجه شود، نکات خوب انسانی مثل جوانمردی در داستان‌ها آورده شود و آدم‌های خوب و بد داستان برای مردم مشخص شوند؛ چراکه سینما درس و تجربه برای مردم است و خوب است که از این دست مسائل در فیلم‌های ما رعایت شود.

● **منوچهر محمدی، تهیه‌کننده:** به نظر من اولویت سینمای ما ساخت سالن سینماست.

● **سیدضیاء هاشمی:** فکر می‌کنم کمبود سالن سینما بزرگ‌ترین مشکل ماست، بنابراین با این شرایط تولید و عرضه ما به‌هیچ‌وجه با هم تناسب ندارد و تولید ما بیش از ظرفیت سالن‌هاست، به‌همین‌دلیل است که معمولا آشفتگی و مصیبت‌های اکران را داریم و باید بپذیریم که نمی‌توانیم تنها به تولیداتمان بسنده کنیم. ما در شرایطی هستیم که نیاز است دست‌کم سه هزار سالن سینما داشته باشیم. بنابراین من هیچ اولویتی غیر از این نمی‌بینم.

● **غلامرضا موسوی، تهیه‌کننده:** مبارزه با چندگانگی، سانسور و سانسورهای چندگانه.

● **بابک کریمی، بازیگر:** در جامعه ما که هرروز همه‌چیز در حال تحول است، به گمان من سینما باید به این تحول کمک کند و به‌نوعی جامعه خودش را در آینه سینما ببیند و آسیب‌شناسی کند؛ اینکه مردم بتوانند درباره مسائلشان صحبت کنند و سینما حامی این تحول باشد.

● **شهرام مکری، کارگردان:** به نظر من مهم‌ترین اولویت امروز سینمای ایران این است که بازار رقابتی برای فیلم‌های ایرانی ایجاد کنیم. به این شکل که فیلم‌های خارجی را وارد کنیم و با نمایش آنها، فضای رقابتی سالم به وجود بیاوریم تا سینمای تجاری ایران تکانی به خود بدهد و کیفیت فیلم‌ها بالا برود. از سویی سرمایه‌گذاران و سینماداران داخلی ترغیب شوند تا به سالن‌سازی روی آورند و تعداد سالن‌های سینما بیشتر شود تا از این طریق بتوانند برای مخاطبان خوراک بیشتری ایجاد کنند.

● **مجید برزگر، کارگردان:** به نظرم یکی از مسائل مهم این روزهای سینمای ایران، وجود مراکز تصمیم‌گیری غیررسمی است که باعث می‌شوند وزارت ارشاد نتواند در برخی موارد از مجوزهای خود دفاع کند. از سویی تحریم برخی از فیلم‌ها از سوی برخی مراکز به اقتصاد و درنهایت به کلیت سینمای ایران ضرر می‌زند. در نتیجه کیان سینما مورد تحدید و تهدید قرار می‌گیرد و همین مسئله موجب می‌شود تهیه‌کنندگان ریسک کمتری کنند و به موضوعات جدید نزدیک نشوند! در نتیجه فیلم‌ها بیش از گذشته به ورطه تکرار می‌افتند. دیگر اینکه مجوز ساخت حذف شود و ارشاد به سینماگران اعتماد کند تا آنها بتوانند کارشان را در آرامش انجام دهند و همان‌گونه که وقتی پزشک یا مهندسی خطا می‌کند کارشان را به نظام پزشکی و نظام مهندسی ارجاع می‌دهند، درباره سینما هم چنین اتفاقی بیفتد.

● **بهتاش صناعی‌ها، کارگردان:** از نظر من سه اولویت مهم وجود دارد: یکی اینکه فضای مناسبی برای تبلیغات فیلم‌های ایرانی ایجاد شود. کمااینکه دیدیم در هفت، هشت‌ماه گذشته با پخش تیزرهای ماهواره‌ای، تعداد تماشاگران فیلم‌ها خیلی بالا رفت و انگار بعد از مدت‌ها تماشاگران با سینما آشتی کردند. پس درواقع بهتر است موانع مقابل این تبلیغات برداشته شوند و بتوان از چنین ظرفیت‌هایی استفاده کرد تا فیلم‌های ایرانی در شبکه‌های غیرمعاند تبلیغ شوند، چون هم سینمای بدنه و هم سینمای مستقل؛ مثل هنر و تجربه نیاز به تبلیغات پایدار و باثبات دارند. مورد دیگر، حمایت از سینمای مستقل است. البته خوشبختانه گروه هنر و تجربه خوب عمل کرده و با اینکه از حمایت دولتی برخوردار است، اما این حمایت ناقص است. باید بودجه کلان به آن اختصاص پیدا کند. مورد دیگر اینکه همه فیلم‌سازان با خط قرمزهای نظام آشنا هستند، پس چقدر خوب است ارشاد به سینماگران اعتماد کند تا ممیزی‌ها حداقل و مجوز پروانه ساخت فیلم‌ها حذف شوند.

● **منیژه حکمت، کارگردان:** اولویت اول، ساخت سینماست، اولویت دوم، جمع‌کردن رانت و اختصاص‌دادن مزیت‌های خاص برای افراد خاص است، سوم احترام به مجوزهاست و باید که پای این مجوزها ایستادگی شود برای احترام به قانون اساسی و نباید که بنا بر سلیقه افراد این مجوزها به هر دلیلی باطل شود و چهارم اینکه باید در این شرایط سخت از مدیران فعلی سینما مراقبت کنیم چون ماجراهای خوبی در حال اتفاق‌افتادن است و نباید سر مدیران غر بزنیم و با بودن دلخوری‌ها و دل‌نگرانی‌ها باید مراقبشان باشیم که اگر اینها را از دست بدهیم پشیمان خواهیم شد.

● **فاطمه گودرزی، بازیگر:** به نظرم اولین اولویت، تعداد کم سینماهاست که نداریم و کمیت ما را با مشکل مواجه کرده است. خیلی مشکلات دیگر هم هست؛ مثلا تبلیغاتی که به قاعده انجام نمی‌شود و مردم مجبورند از جاهایی که غیرمجاز است در جریان فیلم‌های روز قرار بگیرند. همچنین زمان‌بندی فیلم‌ها که بشود تضمینی برای فروش فیلم‌ها ایجاد کرد. بقیه، مشکلات داخلی است؛ اینکه چگونه فیلمی ساخته شود که به فروش برسد و مردم برای دیدنش اشتیاق پیدا کنند.

● **بهزاد فراهانی، بازیگر:** اولویت می‌تواند رهاشدن از چرخه دولت در جامعه سینمایی باشد. من اعتقاد دارم که اگر قرار است حضور دولت را بپذیریم، این هنر دولت‌فرموده است و هنر خلاق نیست. هنر خلاق هنر آزاد است و هنر آزاد مال مردم آزاد است.

● **محمدحسین مهدویان، کارگردان:** ساخت سالن سینما از مهم‌ترین اولویت‌های سینمای ماست. وقتی سالن داشته باشیم، قطعا چرخه تولید و اکران هم تنظیم خواهد شد.

● **سعید سهیلی، کارگردان:** آرامش و آزادی از نظر من اولویت‌های سینما هستند، به نظر من اگر مجموعه مدیریت فرهنگی یا مجموعه مدیریت سینمایی و سیاسی به فیلم‌ساز اعتماد نداشته باشد، این اعتمادنداشتن باعث ایجاد سوءتفاهم یا سوءتعبیر و سوءبرداشت‌هایی می‌شود و در چنین فضایی نمی‌توان به‌راحتی کار کرد. خاصیت کار در سینما، اعتماد متقابل است. این اعتماد باید بین فیلم‌سازان و مدیران فرهنگی ایجاد شود تا سینما به یک آرامش برسد و فیلم خوب ساخته شود. فیلم‌ساز در چنین شرایطی است که می‌تواند فیلم خوب و فیلم خودش را بسازد. آزادی عمل، تفکر و اندیشه از مهم‌ترین اولویت‌های فیلم‌ساز است. متأسفانه در این مدتی که سینما کار می‌کردیم مواردی که به آن اشاره کردم به شکل مطلوب نرسیده و اگر سینمای ما به آرامش بیشتری برسد، فیلم‌های مطلوب‌تری خواهیم داشت.

● **محمدحسین لطیفی، کارگردان:** اولویت امروز سینمای ایران دو چیز است: اول؛ ایجاد همدلی میان اهالی سینما و دوم؛ تأسیس سالن‌های سینما در سطح کل کشور.

● **محمدعلی سجادی، کارگردان:** اهمیت‌دادن به سینمای ملی و رسیدن به چرخه تولید و توزیع سالم و عادلانه؛ نکته مهمی که می‌توان گفت تقریبا در سینمای ایران کم‌رنگ شده است.

● **فرهاد آیش، بازیگر:** پول یا همان سرمایه می‌تواند اولویت اول سینمای ما باشد چون اگر قرار باشد با سرمایه کم فیلم تولید کنیم، احتمالا فیلم‌ها کیفیت پایینی خواهند داشت. این در حالی است که کارگردانان ما نشان داده‌اند که سینماگران خوبی هستند و با سرمایه کم هم توانسته‌اند خیلی رندانه فیلم‌های خوب تولید کنند، اما این قاعده نیست و سینماگران ما احتمالا دلشان می‌خواهد بنابر معیارهای سینمای هالیوود فیلم بسازند و اگر سرمایه‌گذاری بیشتر شود، احتمالا سینمای ایرانی نیز از رشد کیفی درخورتأملی برخوردار خواهد شد.

● **حسن برزیده، کارگردان:** به نظرم یکی از اولویت‌های مهم این روزها که اتفاقا از جمله شعارهای انتخاباتی دکتر روحانی بود، این است که امور و کارهای هنرمندان به دست صنوف بیفتد، چون آنها به مسائل و مشکلات خود واقف هستند و بهتر می‌توانند برای رفع مشکلات، راه‌حل پیدا کنند که البته خانه سینما متولی این صنوف است.

سرپرست اداره ارشاد مشهد به «شرق» خبر داد

تکذیب تجلیل از «شجریان» در مشهد

ندا حبیبی: هرجایی نام «محمدرضا شجریان» به میان بیاید، امکان ندارد حساسیت اذهان عمومی برانگیخته نشود. بزرگ‌مرد آواز ایران ورای محبوبیت معمول چهره‌های هنری، شخصیتی جهانی دارد و این روزها که خبر بیماری‌اش دل دوستدارانش را رنجیده و پریشان کرده است، خبری همچون تجلیل وی، آن‌هم در زادگاهش، مشهد، می‌تواند مسرت‌بخش‌ترین خبر ممکن باشد. بیش از ۱۰ روز است که پوستری با طرحی از بزرگمهر حسین‌پور و با عنوان «خسرو خوبان» برای بزرگداشت صدای فاخر موسیقی ملی ایران در روز تولد ایشان دست‌به‌دست در فضای مجازی می‌چرخد. در این پوستر ذکر نشده است که چنین مراسمی در کجا و با چه شرایطی برگزار خواهد شد. برای کسب اطلاعاتی در این زمینه با سرپرست اداره کل فرهنگ و ارشاد اسلامی مشهد تماس گرفتیم. «صدرا مذهب‌یوسفی» می‌گوید: تا این لحظه هیچ هماهنگی‌ای برای چنین برنامه مهمی با هیچ‌کدام از ارگان‌های فرهنگی و دولتی شهر مشهد انجام نشده است. وی می‌افزاید: شأن و منزلت استاد محمدرضا شجریان در حدی است که اگر تصمیم گرفته شود برای ایشان بزرگداشتی برگزار شود، حداقل به دو ماه کار کارشناسی و همچنین هماهنگی تمام ارگان‌های مرتبط در مشهد نیاز است. تا الان جز همین پوستری که مشخص نیست چطور این‌همه فراگیر شده و از «مجمع هنرمندان خراسان» در آن نام برده شده است، اطلاعات دیگری در دست نداریم. «مجمع هنرمندان خراسان» نیز در استان خراسان وجود خارجی ندارد و گویا در تهران مستقر است که باز هم اطلاعات بیشتری از این مجمع در دست نداریم. باید این را در نظر داشته باشیم که موقعیت استاد شجریان به‌گونه‌ای نیست که بشود با دورهمی‌های کوچک و بی‌برنامه از ایشان تقدیر به عمل آورد. یوسفی اضافه کرد: این قبیل خبرهایی که فقط در فضای مجازی می‌چرخند و هیچ‌گونه پایه و اساسی ندارند، در شأن استادی بزرگ همچون استاد شجریان نیست و جای تأسف دارد. همچنین لازم می‌دانم اشاره کنم اداره کل فرهنگ و ارشاد اسلامی شهر مشهد برای بزرگداشت استاد شجریان برنامه‌هایی را طراحی کرده است که تا هماهنگی‌های اصلی با خود استاد شجریان و خانواده محترمشان به نتیجه نرسد و تمام جوانب و مقتضیات چنین مراسمی تمهید نشود، اعلام عمومی نخواهد شد.

شنیده‌های «شرق» حکایت از بی‌اطلاعی کامل هنرمندانی همچون همایون شجریان و شهرام ناظری از این برنامه دارد.

هم‌زمان با روز ملی سینما

کیارستمی در سینماهای تهران

شرق: با نمایش فیلم «۷۶دقیقه‌و ۱۵ ثانیه با کیارستمی» در فستیوال ونیز، به احترام حضور و موقعیت کیارستمی در سینمای ایران و جهان، گروه سینمای هنروتجربه همه سئانس‌هایش را امروز ۲۱ شهریور در روز ملی سینما به این فیلم اختصاص داده و به طور سمبلیک دو نمایش ویژه در نظر گرفته است.

سیف‌الله صمدیان که از حدود یک ماه پیش برای آماده‌سازی فیلم - پرتره‌ای از عباس کیارستمی به قول خودش به قرنطینه رفته بود، با پایان کار و ارائه نسخه دی‌سی‌پی به فستیوال، هفته گذشته راهی ونیز شد تا فیلمش در آنجا رونمایی شود.

همان‌طور که پیش از این مسئولان گروه هنر و تجربه قول داده بودند، این گروه سینمایی قصد دارد در روز ملی سینما - ۲۱ شهریور ۱۳۹۵- همه سئانس‌هایش را در تهران و شهرستان‌ها به دو فیلم ساخته سیف‌الله صمدیان درباره عباس کیارستمی اختصاص دهد. قرار است فیلم «۷۶دقیقه‌و ۱۵ ثانیه با عباس کیارستمی» و «روزی روزگاری در مراکش» - مستند ورک‌شاپ کیارستمی و مارتین اسکورسیزی- در سئانس‌هایی در پی هم اکران شوند. سیف‌الله صمدیان - هنرمند عکاس و فیلم‌ساز- پیش از سفرش گفته بود: فرصت کمتر از یک ماه برای پذیرفتن پیشنهاد احمد کیارستمی و اصرار آلبرتو باربرا، مدیر جشنواره فیلم ونیز، برای ساخت فیلمی با این ویژگی، نه از نظر حرفه‌ای درست بود و نه من در موقعیتی بودم که از نظر عاطفی و حسی قادر به انجام چنین کاری باشم، اما به هر نحوی که بود فکر کردم باید تمام موانع را کنار بگذارم و با جدیت کار را دنبال کنم. او مطرح کرده بود: با صبوری خانواده و طبیعتا همراهی همکاران، آن‌هم در شرایطی که شماره تازه مجله تصویر در حال چاپ بود، مجبور به ایجاد شرایطی شبیه قرنطینه شدیم و امیدواریم نتیجه حاصل از این فیلم بتواند به من و بیننده‌های فیلم امکان ورود آهسته و بی‌سروصدا به دنیایی را بدهد که از تمام سروصداهای آگاهانه، شعاری و گل‌درشت دور باشد؛ درست همانند دنیای ساده و مینی‌مالیستی خود عباس کیارستمی! این هنرمند خاطرنشان کرده بود: مسئله بسیار مهم در ساخت این پرتره سینمایی این بود که تمامی ترس ناشی از فشردگی زمانی، خستگی‌های ناگزیر ناشی از کار شبانه‌روزی و حتی کج‌سلیقگی‌های احتمالی که می‌توانست به نتیجه نهایی فیلم لطمه بزند، خوشبختانه با انرژی و حضور استثنایی کیارستمی در تک‌تک تصاویر فیلم از بین رفت. از اینکه پرتره‌ای ساخته شد که کلیشه‌ها و فرمول‌های قدیمی را آگاهانه رعایت نکرد و کنار گذاشت، راضی‌ام؛ حتما نتیجه برای خود من هم در آینده راهگشا خواهد بود.

زیر آسمان فیروزه‌ای

پیکر فرهنگ شریف تشییع شد

● مراسم تشییع پیکر زنده‌یاد فرهنگ شریف (نوازنده تار و استاد موسیقی ایران) با حضور مدیران فرهنگی و جمع کثیری از دوستان و علاقه‌مندان به این هنرمند از مقابل تالار وحدت برگزار شد.

به گزارش «ایلنا»، مراسم تشییع پیکر زنده‌یاد فرهنگ شریف (نوازنده تار و استاد موسیقی ایران) صبح شنبه بیستم شهریور با حضور جمع کثیری از دوستان و علاقه‌مندان به این هنرمند از مقابل تالار وحدت آغاز شد.

هنرمندانی چون ایرج (حسین خواجه‌امیری)، محمد اصفهانی، پوربنایی، علی مرادخانی (معاون امور هنری وزارت ارشاد)، امین‌الله رشیدی، احسان خواجه‌امیری، سالار عقیلی، عبدالحسین مختاباد و صدر نوری (نماینده محمدباقر نوبخت) در مراسم حضور داشتند. حمیدرضا نوربخش (مدیرعامل خانه موسیقی) در مراسم تشییع پیکر فرهنگ شریف، با عرض تسلیت به مناسبت درگذشت این استاد موسیقی اظهار کرد: نمی‌خواهیم باور کنیم که فرهنگ شریف را از دست داده‌ایم؛ مردی که پیش از شش دهه از عمر شریف خود به هنر این کشور خدمت کرد. او ادامه داد: شریف از نوجوانی نبوغ و بلوغ خود را در موسیقی آشکار کرد و از همان دوران نوجوانی در کنار بزرگان آن دوره نشست و هنرنمایی کرد. کیست که با نغمه‌های آسمانی این مرد به فضای لایتناهی پر نکشیده باشد؟

مدیرعامل خانه موسیقی افزود: همه آن سوزی که در فرهنگ شریف بود، در سازش متبلور می‌شد. افسوس که در این چند سال اخیر به‌طور ناگهانی ضعف جسمانی به او دست داد و ما از پنجه‌های این مرد محروم بودیم، اما فرهنگ شریف آن‌قدر آثار دارد که آیندگان نیز از آن بهره خواهند برد.

نوربخش با بیان اینکه نام فرهنگ شریف در تاریخ موسیقی ایران جاودانه خواهد بود، گفت: درگذشت این استاد را به خانواده و جامعه هنری ایران تسلیت می‌گوییم و لازم است در اینجا از دو قلندر یاد کنم که آنها از عزیزان فرهنگ بودند و در کنار همسرش سال‌ها به او خدمت کردند. از حسین ارژنگ و پهلوان حسین عبدالعلی، مرد لوطی و قلندر بامعرفتی که سال‌هاست اهالی فرهنگ او را می‌شناسند و صادقانه به اهالی فرهنگ خدمت می‌کند. در ادامه، حسین خواجه‌امیری (ایرج) که آثار مشترکی با فرهنگ شریف دارد، درباره او گفت: من با فرهنگ سه سال هم‌کلاس بودم و بیشتر برنامه‌هایم در برنامه گل‌ها را فرهنگ شریف می‌نواخت. او ادامه داد: امیدوارم همه بستگانش به‌خصوص هوشنگ شریف، برادر این استاد، سلامت و پایدار باشند. داریوش پیرنیاکان، استاد موسیقی، نیز با خواندن ابیاتی درباره ساز تار درخصوص شخصیت فرهنگ شریف گفت: برای من سخت است درباره استاد بزرگواری همانند فرهنگ شریف صحبت کنم، علاقه قلبی خاصی به ایشان دارم. اگر بخواهم درباره هنر فرهنگ شریف صحبت کنم باید از آفتاب بگویم؛ آفتاب همیشه خود می‌تابد و خود را نشان می‌دهد. او ادامه داد: شریف یکی از ماندگارترین نوازندگان تار ایران است که از نوجوانی در رادیو به تک‌نوازی و بداهه‌نوازی می‌پرداخت. رضایی، همسر زنده‌یاد فرهنگ شریف، نیز اظهار کرد: درود به تمام یاران، عاشقان و همدلان که سال‌ها با مصراب شریف زندگی کردند و زندگی را نواختند. درود به همه هنرمندان بزرگواری که هستند و تکرار نمی‌شوند چون مضراب فرهنگ شریف. وی ادامه داد: از حسم می‌گویم، از اینکه افتخار داشتم به نیابت از همه شما در کنار او باشم. من از نگاه همسر به او نمی‌نگریستم بلکه از نگاه یک هنردوست که جایگاهی بالاتر از همسری دارد در کنار او بودم و همیشه او را فرهنگ شریف می‌دیدم نه به‌عنوان همسرم بلکه به‌عنوان یک استاد موسیقی.

رضایی با اشاره به اینکه مضراب عاشقانه فرهنگ دیگر به گوش نمی‌رسد، گفت: او عاشقانه زیست و چون مضرابش تکرارنشدنی است و همیشه عاشق زندگی بود و می‌گفت می‌خواهم زنده بمانم، به او می‌گفتم آری تو همیشه زنده هستی. عشق او به زندگی در مضراب عاشقانه‌اش، هم نهان و هم پیدا بود؛ نهان از این جهت که با رفتار متواضعانه‌اش در نهان زندگی می‌کرد، اما مضراب عاشقانه‌اش چنان آشکار بود و چنان در تمام دل‌ها می‌نشست که نمی‌توانست و نخواهد توانست این مضراب را نهان نگاه دارد. در ادامه نیز قاسم رفعتی با خواندن قطعه آوازی تسلیت خود را نسبت به درگذشت فرهنگ شریف عنوان کرد. سپس پیام تسلیت اکبر گلپا، از همکاران و دوستان فرهنگ شریف، قرائت شد. در این مراسم هوشنگ ظریف به دلیل بیماری حضور نداشت و پزشکان خواسته بودند خبر درگذشت فرهنگ شریف را به او ندهند، اما پروین صالح پیام تسلیتی را برای درگذشت استاد شریف ارسال کرده بود که در ابتدای مراسم قرائت شد.

گفتنی است مراسم بزرگداشت این هنرمند سه‌شنبه ۲۳ شهریور ساعت ۱۸ تا ۱۹:۳۰ دقیقه در مسجدجامع شهرک غرب برگزار می‌شود.